

Tijdens een doop- en belijdenisdienst stonden we stil bij Jobs belijdenis: "Ik kende U van horen zeggen, maar nu heeft mijn eigen oog U gezien." **Job 42:5.**

We zongen uit Psalm 42:1, 56:5 (beide oud), Gezang 429, 487, Opwekking 347, 544, 574, 599, 710, 717 en OK 185.

God en geloven. Grofweg zijn er drie opties:

- a. ik geloof dat God bestaat
- b. ik geloof in God
- c. ik geloof God

We zien deze drie opties voorbij komen in de gesprekken tussen Job en zijn vrienden. Bijvoorbeeld in de manier waarop zij over Gods grootheid praten.

Jobs vrienden zeggen van die grootheid: "Als God je straft, moet je maar heel gauw tot inkeer komen" (5:8,9).

Job reageert daarop door te zeggen: "God is inderdaad ontzaglijk groot. Zo allemachtig groot dat Hij langs mij heen gaat...! Hij teistert mij als een stormwind." (9:10v.)

Zowel Job lijkt God op dat moment alleen maar een verre God die bestaat. Voor de vrienden is het trouwens niet veel anders.

Verderop in het gesprek zegt één van de vrienden: "God is groot, dus ben jij slecht, Job!" (25:2-4) Een merkwaardige conclusie.

Job reageert daarop met een prachtige belijdenis: "God is groot, Hij gaat over wolken en winden en donder." (26)

Job dreunt bijna op wat hij vroeger geleerd heeft en waar hij nu nog steeds wel in gelooft. Meteen daarna valt hij trouwens weer terug in zijn bitterheid. Je kunt wel geloven in God, maar wat heb je daaraan, als Hij je het recht onthoudt? (27:2)

Opvallend dat zowel in hoofdstuk 9 als in 26 de weersomstandigheden een rol spelen. Want daarmee gaat het verhaal ook eindigen.

Toen, eindelijk, antwoordde de Heer Job vanuit een donderstorm (38:1). Hij neemt Job mee langs de wolken, luchten, lichten, zeeën, dieren. De haren plakken Job in zijn gezicht. En hij ervaart ineens: "Ik overzie het leven niet. Hij die alles gemaakt heeft overziet het...!"

Driemaal is scheepsrecht. Job spreekt aan het slot niet zozeer een belijdenis uit van Gods grootheid. Hij ondergáát die.

Gek, Job heeft niet wezenlijk iets nieuws geleerd. Gods grootheid was al een paar keer ter sprake gekomen. Maar zeggen dat Gods grootheid bestaat, of die grootheid ondergáán – dat zijn twee werelden.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken! Of misschien iets heel anders.

1. Geef eens een (zelf-)reflectie op die drie manieren van geloven.
2. God met eigen ogen aanschouwen (42:5):
  - a. ken je voorbeelden uit de bijbel?
  - b. ken je voorbeelden uit je eigen leven?
3. Kun je zélf uit je eventuele bitterheid weggkomen? Of moet God zich dan eerst aan je laten zien?
4. Hoe zou jij reageren op een vriend die zegt wat Job zegt in 9:11 of in 23:8?
5. Jobs jongste vriend Elihu zegt dat Job er niet op moet rekenen dat God hem rechtstreeks zal antwoorden (33:13-20). Wat vind je het sterke en wat het minder sterke aan deze insteek?
6. Het kan gebeuren dat je in de kerk de ene keer meer geraakt wordt door de preek, of door liederen, dan een andere keer. Dat kan natuurlijk ook door de voorganger of door het minder aansprekende lied komen. Maar los daarvan: heb je voor jezelf helder wanneer je het ontvankelijkst bent om 'God te aanschouwen'?
7. Voor wie meer wil:
  - a. Zou Psalm 27:8-9 door Job geschreven kunnen zijn? Of door jou...?
  - b. Hetzelfde bij Psalm 77:1-13. Welke geruststelling komt er trouwens in vers 20 van deze Psalm?
  - c. Geloven dat God bestaat – hoe taxeert Jakobus dat in hoofdstuk 2 van zijn briefje?
8. Zat er voldoende zout in het gesprek van deze avond...?